

28. neděle v mezidobí

Mat 22, 1 - 14

Pozvání do Božího království je jako když král zve na svatební hostinu. Historický Izrael se na to dlouho připravoval, ale nakonec zůstal stát na cestě. Dodnes je na cestě, a stojí tam a čeká.

Bůh tedy pozval i ty méně připravené, lidi jiných národů a tradic, a dal jim šanci rychle dorůst do kvality, která je vyjádřena svatebním rouchem. Obvykle se tedy soustředíme na tuto potřebnou kvalitu.

V současné době je situace ještě jiná. Cítíme pozvání, chceme na ně odpovědět, nechceme v žádném případě urazit hostitele, ale máme objektivní důvod třeba to nedělní pozvání k závdavku hostiny Božího království vynechat. Ne jen starost své zdraví, ale starost o zdraví bližních, láska k nim nás vede k takovému jednání.

Pro nás zatím hostina Božího království má víc jen duchovní charakter, vnější realitou se může stát až po naší tělesné smrti. Naše vnější náboženské projevy jsou jen znamení, která mají to duchovní probouzet, podporovat, udržovat. Je to pro nás důležitý způsob, ale někdy se může od nás žádat sáhnout kamsi hlouběji do podstaty, která se bez toho vnějšího musí obejít.

Pán Ježíš často takto sám tajemně působí, proto může žádat podobnou věc opačně i od nás.

Nedávno zemřelý hudebník Jaroslav Vodrážka vzpomínal, že vyrostl v protestantském prostředí, které nežije vírou v působení Eucharistie. Jednou na ulici potkal průvod Božího Těla a pocítil, že kolem prošel mimořádný pokoj. Podobný zážitek pak udělal v jednom kostele před svatostánkem. Jednou dokonce když jel vlakem přes německé území, pocítil něco podobného mezi 2 zastávkami. Když hledal vysvětlení, řekl mu někdo, že tam je nejbližší k vesnici Konnersreuth, kde v té době žila stigmatizovaná Terezie Neumannová, která po desetiletí žila pouze ze sv. přijímání. Jemu se prostě Pán Ježíš dával takto mimořádně poznávat, jak to obvykle nebývá běžné. Mluvil k němu také ze všech běžných zvuků, např. i zavřání dveří, ve kterých pak nacházel tajemný obsah. Uměl zvuky dokonce i tak napodobit, že jednou, když jim kleklo auto na cestě a poslali ho pro opraváře, on jako technický antitalent nevěděl, co se tomu stalo, ale když opraváři předvedl, co to auto dělalo, odborník z toho okamžitě usoudil, co to potřebuje.

Pán Ježíš nás občas zve k ještě tajemnější hostině a novým způsobům, jak nás chce pohostit a připravit nové zážitky. Říká -„, pozvěte, koho najdete. Když budou po mně toužit, já se jim dám poznat.

Jestli ale půjde jen o jídlo a pití, zklamou mě i sebe.“

Potřeba zažitých pravidel liturgických znamení je bez diskusí, ale Pán Ježíš občas vykoukne i odjinud a překvapivě zvolá: „Hostina je připravena“.